

106579 - Ў фаромӯш кард, ки дар ҳолати ҷанобат қарор дорад, оё ғусли эҳром ҷойи ғусли ҷанобатро мегирад?

савол

Шахсе ба ёд овард, ки ҳангоми сафар барои анҷоми нахустин ҳаҷи худ дар ҳолати ҷанобат қарор доштааст. Вақте ба миқот расид, фаромӯш кард, ки бар ӯ ғусли ҷанобат воҷиб аст ва танҳо барои эҳром ғусл намуд. Ў ҳангоми ғусл нияти пок шудан аз ҷанобатро накард ва бо ҳамин ҳолат барои ҳаҷ эҳром баст. Пас, оё ин ғусл ҳам барои эҳром ва ҳам барои рафъи ҷанобат кофӣ ба ҳисоб меравад?

Ҷавоби муфассал

Ғусле, ки барои эҳром анҷом додааст, ҷойи ғусли ҷанобатро ҳам мегирад, зеро он ғусли шаръӣ ва машрӯъ мебошад, махсусан дар ҳолати фаромӯшӣ. Фақеҳон низ ба ин масъала ишора намуда, гуфтаанд: "Агар шахс ғусли суннатиро ният кунад, он барои ғусли воҷиб низ кофӣ ҳисоб мешавад". Баъзе аз аҳли илм ин ҳукмро ба ҳолати фаромӯшӣ маҳдуд донистаанд. Ҳолати шахси мазкур ба ҳар ду дидгоҳ мувофиқат мекунад ва ғусли ӯ кофӣ ва дуруст ба ҳисоб меравад.

Поёни сухан аз китоби "Маҷмуъу фатово"-и Ибни Усаймин (22/373, 374).